

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl., 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Kato. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 60.

V Ljubljani, v četrtek 12. marca 1896.

Letnik XXIV.

Počasi, a sigurno.

Kdor mirno in trezno opazuje in presoja dogodke na Balkanu in v Aziji, pride do prepričanja, da se ruska diplomacija, imajoč pred očmi osnovane načrte, počasi sicer, a sigurno, korak za korakom bliža svojemu namenu. In ta namen je, odpreti si po suhem vhod v Sredozemsko, Indijsko in Tihino morje. Nedavno je pisal neki vplivni ruski list, da Rusija ne obrača pogledov na Balkan, temveč drugam.

Dunajski listi, ki imajo zveze z višjimi krogi, so delali kisle obraze ter obračali pozornost svojih čitateljev na rusko prodiranje v Aziji. Toda po našem skromnem mnenju ima sedaj Rusija, kakor nekaj knez Bismark, dve železi na ješi. V Aziji je ruska mornarica zasela Korejo, ruska diplomacija je vrgla v sedla japonsko in angleško. Vlada na Koreji je iskal in našel zavetja pri ruskih oblastvih. Danes ali jutri zasede Rusija Korejo. Naravnost priznamo, da nas veseli, ker se je tukaj spekel sebični John Bull.

Drugače sodimo o armenskih razmerah. Tudi v tem vprašanju so podlegli Angleži, toda posledice čutijo ubogi Armenci. Vsem je še v živem spominu, kako odločno je angleški vnani minister Salisbury od turškega sultana zahteval reforme v Armeniji. V prvem strahu je sultan obljubil vse ter malone prosil milosti. A kmalu je dobil pomoči od Rusije, ki je zahtevala, naj Turčija sama uredi razmere v Armeniji. Tudi tu so Angleži zgubili igro. Evropa je žrtvovala nesrečen rod armenski, bojč se vojske. Anglija sama pa ne gre v boj proti nobeni evropski državi, ako ne dobi zaveznika, ki zanjo kostonj pobera iz žrjavice.

Ob jednom pa so se vršili znani dogodki v Bol-

gariji. Rusija je dosegla, da se je knez Ferdinand ponižal ter za rusko milost žrtvoval vero svojega sina. Evropske države so molčale in zaradi lepšega pregovorile sultana, da prvi prizna Ferdinanda knezom bolgarskim. Turek mora z nekakim zaničevanjem kazati na krščanske velevlasti. V Armeniji so mu pustile proste roke, zatisnile so si oči pred grozovitimi poboji, ker nima nobena poguma storiti to, kar bi morale skupno storiti. Sultan zopet pleše po ruski piščali ter je vesel mogočnega varstva. Rusija je zmagala s svojim vplivom na Balkanu in ob Bosporu. Počasi, a sigurno bode ruska diplomacija vtrjevala ta svoj vpliv. V istem trenutku pa stopi na površje zopet egiptsko vprašanje. Anglija se hoče vsaj tukaj odškodovati, ter rešiti, kar je mogoče.

Francoski veleposlanik v Carigradu, Cambon, je potoval v Kajiro; da hoče ondi obiskati svojo bolno soprogo, to je le diplomatski izgovor. Anglija hoče, tako sodimo, v Egiptu Francozom v marsičem odjenjati. Kar pa čobé Francozi, to tudi Rusom ne škodi. Značilno je tudi, da v istem trenutku Turčija pritiska na Anglijo, naj se vendar že reši vprašanje ob Nilu.

Tako ima Rusija povsod dobro napeljano. Na Balkanu ima močno predstražo, Avstrija in Rumunija morata računati s tem dejstvom. Turčija v stiski mora molčati, kajti je nesposobna za vsak upor. Angleške ponesrečene spletke so Turčijo prisilile pod rusko okrilje. Ruske ladije so zasidrane v Bosporu. Pred 20 leti še so Angleži sanjali, da bodo s Kirgizi in Turkomani preplavili Rusijo, a danes teh narodov poglavarji obiskujejo belega carja v Peterburgu in njihovi sinovi rusko vojaško akademijo. To je v velikih potezah podoba ruskih uspehov navzlic, ali bolje, zaradi trodržavne zveze.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. marca.

Odsek za volilno reformo. V prisotnosti ministerskega predsednika grofa Badenija in ministra Rittnerja se je nadaljevala večeraj debata o vladni predlogi gledé določb o volilnih okrajih. Ministerski predsednik je izjavil, da se ne strinja z nikakim stavljenih predlogov in da je na podlagi zakona razvrstil določbe o volilnih okrajih in direktnih in indirektnih volitvah. Konečno prosi, naj se vsprejme vladna predloga, ker itak vladi v tem zakonu ni priznana prevelika oblast. Odsek je na to vsprejel predlog poslanca Russa, po katerem se osnujejo volilni okraji po sodnih okrajih, kakor tudi predlog poslanca grofa Falkenhayna, v katerem se določa, da so pri eventualni uvedbi direktnih volitev v kmetijskih občinah volilni okraji vsi oni kraji, ki so po deželnih zakonih določeni za volilne kraje povodom volitve za deželni zbor. Vsi ostali predlogi so se odklonili. Istotako se je odklonil predlog poslanca Dipaulija, v katerem se zahteva, da imajo volilno pravico vsi občani, ki plačujejo vsaj 1 gl. osebne dohodninskega davka. Konečno je izjavil poslanec Klun, da se ne more izreči za izročitev pravic deželnim zborom v volilnih zadevah, ker bi se posebno na Štajerskem prav nič ne oziralo na Slovence.

Budgetni odsek je rešil v zadnji seji končne točke finančnega zakona za leto 1896. Pri drugem členu tega zakona se je vsprejel vladni dostavek, po katerem se za letos izjemno dovoljuje, da se poglavju „železniško ministerstvo“ ne stavijo nikake meje. K tej točki pripomni finančni minister, da velja ta izjema le za tekoče leto, ker bodo nastopile v prihodnjem letu zopet normalne razmere

LISTEK.

Abesinija.

Z največjim zanimanjem opazuje sedaj vsa Evropa dogodke v Afriki. Dasi se ta vojska ne tiče neposredno evropskih razmer, vendar utegne močno uplivati na naše politično obzorje, ker slabi Italijo in bodo najbrž tudi druge evropske velevlasti na kakšen način izkušale izkoristiti si zadnje dogodke. Upamo, da ustrezemo čitateljem Slovenčevim, če jim podamo kratek opis abesinskih razmer.

V uradnih poročilih se imenuje ta vojska eritrejska. Pa to ime ni popolnoma opravičeno, ker pred letom 1881. ni bilo ni duha ni sluha o Eritreji. Takrat so se ugnedili Italijani ob obrežju Rudečega morja, in s kraljevim dekretom z dne 2. januarja l. 1890. je dobila naselbina ime Eritreja. Prav laška lastnina je samo ozek kos zemlje ob Rudečem morju.

Čez sosednje dežele so si zuali pridobiti nekako nadoblast, tako, da njihova „Interessensphäre“ sega sedaj do reke Jub, meji ob angleško posest in obkoljuje vso Abesinijo. Naselbino vlada kraljev namestnik s tremi svetovalci.

Dohodki so zelo pičli: Nekaj živalskih kož, kave, gumija, biserov, voska so izvažali Italijani, letnih stroškov za vzdrževanje kolonije pa je bilo 20 mi-

lijonov lir v mirnih časih! V zadnjem času so se izdatki seveda silno pomnožili.

Leta 1893. so imeli Italijani v Eritreji 224 častnikov, med njimi 82 Afričanov, in 6061 vojakov (vštevši 3795 domačinov, katere zovejo bašibozuke).

Glavno mesto italijanske naselbine je Masava. Stoji na otoku v Rudečem morju, ima 16.000 prebivalcev in najboljša pristanišča v tem morju. Mesto je pred kratkim pogorelo, na to so je Italijani sezidali iz nova, tako da je sedaj precej po evropskem načinu urejeno. Tri trdnjave so mu v obrambo. V mestu je palača namestnikova, vojašnice (za katere mislijo sezidati posebno italijansko mesto), meteorologično postajo, sodišča, jedno katoliško cerkev (vzdržujejo jo francoski misijonarji), 13 mošej, več laških ljudskih šol itd. Podnebje v Masavi je jako nezdravo. Italijanski vojaki kmalu zbolé in se morajo prestaviti drugam. Zato so si osvojili Italijani v abesinskih gorah štiri vasi: Keren, Asmara, Gura in Godofelasi, kamor prestavljajo bolne vojake, da ozdravé.

Oglejmo si sedaj še Abesinijo, sovražnico Italijanov. Abesinija, kateri je meje težko natančno določiti, je približno tako velika, kakor Nemško cesarstvo. Leži med 8. in 16. stopinjo, je torej vsa v vročem pasu. Vendar je njeno obnebeje jako mnogovrstno: od tropične vročine do hudega zimskega mraza se skusijo lahko vsi izpremeni v tej deželi.

Dežela je silno gorata. Gore so visoke povprek 2000—3000 metrov. Torej so srednje gore tolike kakor Grintovec. Najvišja gora Ras Dašan je visoka 4620 metrov (kolikor Grintovec in Kočna skupaj). Južno se dviga gorovje Kollo 4600 metrov. Višjih gorâ od Triglava je več, katere se v dolgih nepretrganih vrstah zlasti ob mejah države vlečejo kakor velikansko zidovje. Le malo silno težavnih prelazov je ob vshodu proti laškim sosedom. Najpripravnejši prelaz proti Masavi je Taranta, in peleg njega Selki; a ta je 3000 metrov visok, blizu večnega snega.

Ko so se leta 1868. bojevali Angleži s Teodorom, kateri je imel kot abesinski vladar naslov negus negesti (kralj vseh kraljev), morali so z velikanskimi težavami prekoračiti prelaze. Topove in prtljago so naložili slonom in kakor nekaj Hanibal čez Alpe, prelazili so z mnogimi žrtvami abesinska gorovja. Na nekatere skalnate gore ni mogoče priti drugače, nego po lestvicah. Na vrhu je večkrat planota z bujnim rastlinstvom.

Tako je dežela zavarovana proti vshodu. Ob severni, zapadni in najbrže tudi ob južni strani pa meji dežela ob močvirja, katera so tako široka, da jih je v 6 do 7 dneh mogoče prekoračiti. Ljudij stanuje tam malo, divjih zverin je vse polno.

V dolinah („Kola“) je v zlasti po letu grozna vročina, katera povzroča nalezljive bolezni, po gorah pa je podnebje prijetno in zdravo. Najvišji vrhovi

5 15 M M

in se bode razdelil železniški proračun po službenih strokah. Na interpelacijo posl. dr. Kaizla, kaj je z davčno reformo in zemljiško davčnim zakonom, je odgovoril finančni minister, da vlada sama želi, da stopi prej ko prej v veljavo imenovani zakon in da se to vsekako zgodi v teku tega leta. Konečno se je vršila razprava glede nekaterih naprav za dunajsko mesto. Koncem debate je posl. Stalitz opozarjal železniškega ministra, naj se blagohotno ozira na predložene prošnje glede boljše železniške zveze s Trstom. Po konečnem govoru poročevalca Exnerja se je vsprejel prehod v podrobno razpravo in se odobrilo nespremenjen finančni zakon.

Gospodska zbornica je včeraj imela sejo, v kateri je predlagala na mesto grofa Stanisłaja Badenija kot člana državnega sodišča primo loco barona Loebela, secundo loco dvornega svetnika Kindingerja, tertio loco profesorja dr. Pfaffa. Baron Czeditz v imenu budgetnega odseka poroča o vladni predlogi, da se odpravijo prijemnine pri prestopkih gledé davščin, ter nasvetuje, naj gospodska zbornica pritrdi od državnega zbora sklenjenemu načrtu. Baron Sochor govori proti zakonu, češ, da ni utemeljen. Prijemnine so, izvzemši Nemčijo, povsod v navadi. Nižji uradniki vsled prijemnin strogo pazijo na prestopke na kolkovinah. Finančni minister Bilinski naglašá, da bi morali uradniki izvrševati svojo dolžnost, tudi ko bi ne dobivali posebnih daril. Toda prijemnine niso času primerne. Toda finančni organi niso v to poklicani, da bi nadlegovali občinstvo. To predlogo je že prejšnja vlada pripravila, in jo dobro premislila. Tudi v finančni upravi mora veljati morala, tako gledé finančnih organov, kakor občinstva. Ko sta govorila še vladni zastopnik baron Jorkoš - Kock in poročevalac, je bil načrt zakona vsprejet v drugem in tretjem branju.

Ogersko. Banffyjeva vlada se vsestransko trudi, da bi kolikor možno povzdignila slavnost tisočletnice obstoja ogerskega kraljestva. Posebno marljivo si pa prizadeva pokazati svoj vpliv na okupirane dežele in vspehe mažarizacije. V Serajevu obstoji namreč jedna gimnazija s hrvatskim in nekaj ljudskih šol s hrvatskim oziroma nemškim učnim jezikom. V vseh teh šolah morajo sedaj učenci prepisavati njim popolno neumljive mažarske nastavke, katere namestnik posl. Kallay na tisočletno razstavo ter s tem pokazati, kako je napredovala mažarska kultura v Bosni. Kaj takega je možno le na Ogerskem. — Kljub mnogim ugodnostim se pa stavijo Banffyju tudi v slavnostni zadevi neke zapreke. Po sedanjem načrtu ima igrati njegova soproga važno ulogo povodom slovesnosti, kar pa nikakor ne ugaja ogerskim aristokratinjam. Te so namreč izjavile, da se ne vdeležé slavnosti, ako bode pri nji posredovala baronovka Banffy. Kot bivša učiteljica na ljudskih šolah je menda sama izpoznala, da ni sposobna za kako glavno ulogo, in je baje sklenila, podati se mej tem časom v Italijo. — Za slavnost se posebno trudijo tudi ogerski prostozidarji, ki so postavili v ta namen velikansko palačo, v kateri bode glavno taborišče ogerskih framasonov.

so pokriti s snegom. Tam izvirajo neštivilni studenci, kateri so si mej gorami polagoma izkopali globoke struge. Dežela je divje romantična in se lahko meri z najlepšimi planinskimi kraji v Evropi. — Gozdov ni mnogo, pač pa raste obilo trave in grmovja. Vmes so divje skale z velikanskimi strminami. Reke so mnogoštevilne in preskrbujejo deželo z obilno mokroti, vendar ni nobena tolika, da bi bila pripravna za večje ladije. Zlasti mnogo je gorskih jezer, mej katerimi je največje jezero Tana. Obdajejo je 3300 m visoke gore, njegov obod meri 22 km in leži 1750 m nad morjem.

Abesinska tla so večinoma vulkanična. Že v najnižjem delu dežele, v Samhari so ugasli ognjeniki, lava in vulkansko skalovje. V severnem delu je mnogo vulkanskih formacij, lave in bazalta. Zlasti okolu jezera Tana je mnogo ognjenikov, kateri pa mirujejo. Zadnjič se je oglasil l. 1861 ognjenik Ed ob Rudečem morju.

Kadar imajo v Abesiniji zimo, seveda ne sneži, ampak dežuje. Deževni čas se začne meseca aprila in le nekaterikrat preneha do oktobra. V južnem delu Šoa dežuje od srede junija do septembra.

Rastlinstvo je jako bogato in mnogovrstno. V višjih krajih rastejo subalpinske rastline, v Koli pa popolnoma tropične. Tropične rastline so tamariske, sikomore, adonsonije, tamarinde, akacije, pavola, sezam itd. V srednjih krajih Kole raste aloë. Trta raste v višjih krajih do 2500 metrov. Tam raste

Francija. V prihodnjih dneh se bode bil odločilen boj mej zmernimi in radikalnimi republikanci na gospodarskem polju. Povod predstoječemu boju je že znana vladna predloga o novem dohodninskem davku. Vlada se nahaja v zelo neugodnem položaju, kajti od vseh strani prihajajo ugovori proti imenovani predlogi. V prvi vrsti se imenuje ugovor pariške trgovinske zbornice, ki pravi, da postane davčni zapisnik pravi roparski zapisnik, ker se bodo davki zviševali le na račun samo jedne vrste davkoplačevalcev. V ugovoru strokovnega društva pariških stavbenih podjetnikov se trdi, da novi davčni zakon nima drugega pomena, nego izgnati iz dežele ves kapital in bode provzročil splošno znižanje delavskih plač in uvel mej nižjimi stanovi še večjo revščino. Vlada sicer upa, da si poslanci ne bodo upali v zbornici glasovati proti predlogi, toda vprašanje nastaja, se li uresniči njeno upanje pri tolikem številu ugovorov.

Italija se je po petdnevni krizi vendar-le rešila jedne skrbi, kajti osnovalo se je novo ministerstvo. Dolgo časa sta se obotavljala Rudini in Saracco, ker sta vedela, da jima ne bode lahko pridobiti mož, ki bi bili kos svoji težki nalogi. Ko je kralj uvidel, da prva dva nista sposobna za sestavo novega kabineta, je pozval k sebi generala Ricottija, in mu naročil, naj on poskrbi za prihodnje može. Predvčeraj se mu je res posrečilo zbrati okrog sebe nove zastopnike rimske vlade v osehah Rudini, Brin, Costa, Perazzi, Gianturco, Quicciardini, Caetani di Sermoneta, Colombo, Branca in Carmine. Ricotti je obdržal za se vojno ministerstvo, predsedstvo pa je prepustil novemu notranjemu ministru Rudiniju; o ostalih ministrih poročali smo že v zadnji številki. V novem kabinetu so zastopane vse ustavi prijazne stranke v poslanski zbornici in trdi se, da je z novimi možmi zadovoljen tudi senat. Od teh so razun Carmine, Coste, Gianturca in Caetana vsi člani bivših ministerstev. Novi ministri so že včeraj položili prisego v kraljeve roke ter se bodo prihodnji ponedeljek predstavili obema zbornicama, katerih predsednika sta že prejela dotični poziv. Ob enem se pa poslovi Crispijevo ministerstvo. Vendar pa se trdi, da ne bode odšlo zaslužnemu plačilu, kajti na vseh straneh se kujejo prošnje na zbornico, v katerih se zahteva, da se postopa proti Crispiju in njegovim pristašem sodnijskim potom. „Gazzeta Piemontese“ poroča tudi, da bode posl. Bonaiuto takoj v prvi seji stavil dotični predlog. Ker je imela bivša vlada še znatno številce pristašev, bode skoro gotovo zelo burna debata v ponedeljski seji.

Socijalne stvari.

Osnovni odbor kmetijske zadruga v Dobropoljah

je izdal na svoje rojake-okoličane nastopni oklic:

Z zaupanjem na božjo pomoč, oprti na dobro voljo naših prijateljev in zanašajoči se na Vaš razum stopamo pred Vas s tem listom, ker nam ni moč priti do vsacega posebe.

pšenica, turšica, rž, oliva, stročje, lan itd. Kava raste južno v višini 1800—2300 metrov. Poleg teh rastlin se prideluje še: čebula, česen, tobak, ženof, redkev, ingver, indigo, mandeljni, breskve itd. Zlasti zdravilnih rastlin raste mnogo; dobi se dragocen les.

Ravno tako bogato je živalstvo. Sloni živé še v višini 2500 metrov, jedno- in dvonosi nosorogi, povodni konji, bivoli in mrjasci živé v dolinah. Ovece z mastnimi repovi redé v pokrajini Begemed, izvrstne konje in mule na severu. Žirafe živé na jugovzhodu, urne antilope skačejo po gorah, manj je koz. Šakali in hijene so nadležne ljudem, levi gospodarijo v Samhari in v adalskem kraju, panteri in leopardi, risi, divje mačke in lisice ropajo v Enareji in Kafi.

Opice so jako mnogovrstne, med njimi se odlikuje lepi črno in belo obraščeni guereza, čeladni pavijan in srebrni pavijan. Važne živali so še: medeni jazbec, zemski prešiček, abesinski divji kozel, ponočna svinja. Ptiči so najvažnejši: orel, sokol, gvinejske kokoši, jerebice, noji. Krokodilov je obilo. a prebivajo le bolj v vročih dolinah, kakor tudi velike kače. Kobilice in termiti so jako škodljivi in nadležni. Neke vrste muha, tsaltsalya, tako hudo opika goved, da so rane ob deževnem času smrtne.

Izmed rudnin je važno zlato, katero izpirajo, železo, premog, žveplo in sol.

(Konec sledi.)

Vspehi, katere ima naša posojilnica v prvem letu, so nas napotili, da naredimo še jeden korak dalje v naši gospodarski organizaciji (združenji). Ni naš namen, dokazovati, da naš kmetijski stan propada, da je naš stan velik bolnik, kateremu je treba nujne in temeljite pomoči in zdravila. Toda kmetje ne dobimo izdatne pomoči nikjer. H bolniku pokličejo dobrega zdravnika, da mu pomaga na noge; toda kmetškemu stanu še niso poslali zdravnika, ki bi ga rešil, in kakor kažejo vsa znamenja, naš stan še ne dobi tako brž spretnega zdravnika v osebi razumnega postavodajalca. Pač skušajo razni neizvedeni mazači zdraviti naš stan, toda to zdravenje več škodi, kakor koristi. Kmetje smo navezani le na lastno samopomoč, ako hočemo ostati še pri gospodarskem življenju, ako hočemo gospodarsko napredovati. Pomagati nam noče nihče, zato si pomagajmo sami!

Rojaki! Lansko leto smo si ustanovili posojilnico, ki nas je mnoge rešila oduševskih spon, a letos si hočemo ustanoviti kmetijsko zadrugo! Kaj je to! Kaj bo s tem?

Združili se bomo vsi kmetovalci, premožni in revni, v zadrugi, da bodemo prodajali svoje pridelke skupno dražje, kakor jih prodajamo sedaj prekupcem, in bodemo kupovali ceneje, kakor kupujemo sedaj od prekupcev, ter bodemo dobivali tudi boljše blago.

Seveda ne bodemo kupovali vsega, kar potrebujemo, ampak le tiste reči, katerih kupi vsak več za višje zneske, n. pr.: prešiče, otrobe, moko, seno, gnojila, semena, vino, zemljišča itd., prodajali pa svoje pridelke, kot rejene prešiče, fižol, oves, proso itd. Denar, ki ga dobé prekupci, naj ostane kmetu, ker doslej je navadno, da se prime prekupca ves dobiček prireje in pridelka.

Vsi veste, koliko nasprotovanje je vzbudila ustanovitev posojilnice. Lagalo in obrekovalo se je na vse kriplje. Možje, ki so menili, da se brez njih ne doseže pri nas nič, prerokovali so posojilnici žalosten konec precej od začetka. A drugi, ki bi nas vsled svoje inteligentnosti in izobrazbe morali podpirati, prezirali so nas in smešili.

Ali kaj se je zgodilo? Vspehi posojilnice so vse nasprotnike postavili na laž in danes jih je sram. Posojilnice nismo vsiljevali nikomur, nikogar nismo prosili, naj pristopi brez dobre volje, tako tudi nočemo siliti nikogar, naj pristopi h kmetijski zadrugi.

Možje! Nasprotnikov zadruga bo dosti, ker se prekupci bojé za svoj dobiček; strašili Vas bodo, podtikali zadrugi slab namen in Bog vé, kaj še; a mi Vam pravimo: držite se trdno, bodite možje!

Predno pričnemo zadrugo, moramo se prej še dobro pomeniti, zato Vas vabimo na ustanovni shod kmetijske zadruga, ki bode v nedeljo, 15. sušca, popoldne po krščanskem nauku pri fari.

Tukaj se bodemo do dobrega pomenili, izvolili si bodemo v odbor dobre, požrtvovalne in neodvisne može, izvolili si bodemo nadzorstvo zadruga, ki bode skrbelo za red in pravilno poslovanje odbora in postavili si bodemo razsodišče, ki bode razsojalo, če bi nastal med zadrugniki kak prepir o zadrugnih rečeh.

Rojaki! Zadruga je res nova stvar, toda pomislite, da je tudi nov čas in so nove razmere, ki zahtevajo novo delo! Odrzimo ono starokopitnost, ki ovira ves naš napredek in nas tira le v gospodarski propad! Zaupajmo v Boga in svojo pomoč ter ne pozabimo reka: Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal.

V Dobropoljah, dne 1. sušca 1896.

Andrej Ramoveš, župnik. Janez Erčulj, posestnik v Podpeči. Fran Znidaršič, posestnik v Podgorici. Fran Jaklič, učitelj.

Mi ta oklic pozdravljamo z veseljem, ker upamo, da je to krepak nov korak za organizacijo našega kmetškega stanu. Bog daj vrlim možem, ki pri nas z velikimi težavami na tem polju orjejo ledino, obilno svojega blagoslova!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. marca.

(Osebná vest.) „Wiener Zeitung“ poroča, da je trgovinski minister potrdil izvolitev gospoda Ivana Perdana predsednikom in g. A. Kleina podpredsednikom tukajšnje trgovinske in obrtne zbornice.

(Odbor za dobrodelno predstavo.) Pod vodstvom blagorodne soproge deželnega predsednika baronice Hein-ove se sedaj snuje odbor, ki ima

privediti v deželno gledališče po Veliki noči več predstav živih podob itd.; čisti dohodek teh predstav je namenjen za zavod „Jozefinum“, ki ima prelep namen hiražoče posle oskrbovati in tudi poslom brez službe začasno dati verno zavetje in posredovati za novo službo. — Z ozirom na blagi namen želimo temu odboru obilo vspeha. Več o tem spregovorimo še pozneje.

(Slovensko gledališče.) Lepaki po vogalih nazzanjajo, da danes radi nepričakovanih ovir ne bode slovenske predstave. — Prihodnja predstava bode v soboto, če se ne pojavi zopet kaj nepričakovanega.

(Iz Višnje Gore) 11. marca: Preblagorodna gospa Amalija Pevic je darovala 2000 gl., da se prenovi božji grob in križev pot v Dednemdolu. — Dobre četrt ure od Višnje Gore proti severozahodu stoji na prijazni ravnici ob bukovem gozdu podružnica Zal. Mat. B. v Dednemdolu, starodavna, nekaj jako sloveča božja pot. Nekaj korakov od te cerkve so ostaline druge cerkvice sv. Duha (ohranil se je le lep gotski prezbiterij). Temu prezbiteriju je prizidan božji grob, kakoršnih je več na Kranjskem. Sezidan je bil najbrže v 17. stoletju. Pozneje je napravilo pobožno ljudstvo cel križev pot: 13 zidanih znamenj (postaj), štirinajsta postaja je božji grob. Ljudstvu se je kaj priljubila ta kraj. O lepem vremenu molijo ljudje na tem res idiličnem kraju sv. križev pot. Kažejo se ti prav slikovite skupine. Ta božji grob in križev pot je pa v jako slabem stanu. Zdaj bo mogoče to znamenitost prenoviti in ohraniti. Bog povrni preblagi dobrotnici velikodušni dar!

(Iz Novega mesta) 10. marca. Zadnjo nedeljo 8. t. m. je napravila tukajšnja čitalnica predstavo v korist novomeški dijaški kuhinji, ki se je v vsacem oziru izvrstno obnesla. Prvi dve točki: Koračnica „Naprej zastave Slave“ in pa Katič: „Z Bogom more“ so udarjali naši tamburaši tako točno, da jim je donela zaslužena pohvala; to še tem bolj, ker radi kratkega časa, od kar so jeli tamburanje gojiti, nismo pričakovali tako dovršenega igranja. Šaloigra „Berite Novice“ je sicer znana že mnogo let, ali ima še vsaj deloma še vedno tudi po vsebini svojo veljavo. Ako pa se igra tako dobro, kakor se je v nedeljo predstavljala na našem odru, mora dobiti zasluženo priznanje pred vsakim občinstvom. Tretja točka je bila „Tombola“. Za njo so se naše vrle gospe trudile že dalje časa in res nabrale krasnih dobitkov. Ti, še bolj pa plemeniti namen, podpirati tako koristno dijaško kuhinjo, je privabil v „Narodni dom“ toliko občinstva, da ga brez dvoma že dolgo ni bilo v njem v tacem številu. Pri igri si komaj ujel prostor, kamor bi položil svoje karte! Bil je pa tudi vspeh nepričakovano dober: blizo 200 gold. brutto je prinesla predstava s tombolo vred. Vsa čast in hvala novomeščanom, ki s tem priznavajo in javno pričujejo, kako pri sreči jim je ubogo dijaštvo.

(Iz Bleda.) 10. marca. Dne 8. t. m. je imelo gasilno društvo na Bledu volitev novega načelnika. Bil je izvoljen gospod Andrej Vrhunc iz Grada, njegovim namestnikom pa gospod Ivan Rus iz Zagorice. Po volitvi ste gospodični Jerica Jeklerjeva in Metka Čopova novemu načelniku izročili krasno prenovljeno zastavo, za katero ste nabrali lepo svoto. Bodi jima na tem mestu izrečena prisrčna zahvala. Društvu pa želimo, da bi se krepko dalje razvijalo v čast sebi in bližnjemu v korist.

(Zdravje v Ljubljani) od 1. do 7. marca: Novorojencev 13, mrtvorjen 1. Umrlo jih je 23; mej njim za škardlatice 1, za vratice (davico) 2, za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 2, za različnimi boleznimi 16; mej njimi bila sta 2 tujca, iz zavodov 3. — Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škardlatice 5, za vratice 2.

(Iz Gradca.) Akademija akademične podružnice sv. Cirila in Metoda 9. sušca. Kdor vé, s kolikimi troški in žrtvami je združena prireditve take veselice v velikem, tujem mestu, mora se čuditi pogumnosti in neumorni delavnosti podružničnega odbora. Sreča mu je bila mila, velika udeležba je več nego samo pokrila obilne troške; prostorna puntigamska dvorana je bila polna odličnih gostov; slovenske in nemške rodbine, vsa slovanska društva z Rumuni vred so se odzvala odborovemu vabilu. Po-

družnični predsednik gospod stud. phil. Fr. Vadnjal je pozdravil mnogoštevilno občinstvo v naudušenem govoru ter poudarjal velike zasluge naše vrle šolske družbe za slovenski narod. Slediti bi morala pevška točka „Slovanska pesem“, toda vsled nemarnosti nekaterih gospodov pevcev, katerim se ni ljubilo priti, se je morala izpustiti, kakor tudi vse tamburaške točke razven jedne. Žalostno, a resnično; pri polni čaši je vsakdo naudušen Slovenec, a ko se je treba dejanjski pokazati, imamo toliko in toliko družih, potrebnih in nepotrebnih opravkov! Gospod drd. med. Z. Supan je pel „Leoncavallo“, prolog iz opere „Pagliacci“ na splošno zadovoljnost. Četrta, glavna točka vsega vsporeda je bila Alastorjeva izvirna drama v treh dejanjih, „Strast in čast“. Igra sama ni povsem ugajala, temu ni dopala oblika, oni se je spodtikal nad vsebino, tretji je obsodil i obliko i vsebino, a predstava je bila vsem povšeči, igralno osobje se je prav pošteno potrudilo, da vsaj z dobrim predstavljanjem nadomesti pisatelja, da zabava občinstvo in mu ugodil. Igralo se je gladko, velikih nedostatkov ni bilo opaziti, maske so bile jako srečno izbrane, na prvi pogled človek ne bi sodil, da je igra v rokah diletantov. Pohvalno nam je omeniti gospico pl. Glojnaricevo in gospico Zabredovo, obe sta želi obilo zasluženega priznanja. Gosp. drd. iur. Tekavčič je najbolje pogodil svojo težavno vlogo, g. drd. med. Ivkanec je bil popolnoma na svojem mestu kot trgovinske zbornice svetnik, tudi g. stud. iur. Dolenc dekan je vsem ugajal. Pozabiti ne smemo tudi gospice Kovačeve, gg. stud. phil. Herleta, drd. med. Supana in cand. med. Pregla, ki so napravili iz svojih nejasnih vlog kolikor se je le dalo. Zadnja točka, ki je menda najbolj „vlekla“, je bila prosta zabava. Pod tem imenom umevajo v Gradcu ples. In res, plesalo se je pridno do rane ure. V domovini smo že prišli do tega, da se ne prirejajo več plesne zabave na podružničnih veseliceh, najmanj pa v postu, ko je vendar družba sv. Cirila in Metoda versko-narodna, podružnični odbor pa si je najbrže mislil: vsako sredstvo je dobro, da se doseže namen. Tako ravnanje se je doma vedno obsojalo, ker se ne strinja niti z družbinimi načeli, niti se ne vjema z vero. To naj blagovoli odbor pri prihodnji priliki upoštevati, gospodje akademiki pa naj skrbé, če jim je kaj na lastnem in vseh Slovencev vzgledu, da se ne pripeté več take nerednosti pred tolikim občinstvom.

(Iz lavantinske škofije.) Kot farni oskrbnik v Pernici je nastavljen č. g. Martin Tertinek, do sedaj kapelan v St. Rupertu pri Laškem.

(Mariborska posejilnica) je društvu „Dijaška kuhinja“ podarila 350 gl. Posojilnica v Pišecu je istemu društvu podarila 5 gl.

(Štiridesetdanski post) bode pričel te dni na Dunaju znani Italijan Succu. Mož pravi, da skozi vseh 40 dni ne bo prav nič jedel. Kdor bo tega čudnega stradalca hotel videti, bo seveda moral plačati visoko vstopnino, katero bo mož po dolgem postu lahko porabil, da si potolaži krulječi želodec.

Društva.

(Akademično-tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu.) Na občnem zborovanju akademično-tehničnega društva „Triglav“ dne 7. marca na novo voljeni odbor sestavlja se je sledeče: Predsednik g. med. Rudolf Weibl; podpredsednik g. phil. Fran Vadnjal; tajnik g. phil. Vladimir Herte; blagajnik gosp. med. Josip Strasek; knjižničar g. iur. Vladimir Levec; gospodar gospod iur. Slavko Krmavnar; odbornika namestnik gospod med. Fran Šabec.

Telegrami.

Dunaj, 12. marca. (Poslanska zbornica.) Železniški minister je predložil dopis, v katerem zahteva naknadni kredit v znesku 850.000 za moravsko mejno železnico. Na to je odgovarjal na interpelacijo poslanca Forregerja glede zvišanja tarifov za dovoz soli pri državnih železnicah. Minister je dokazoval, da je zvišanje tarifov za sol celo pri večjih distancah tako neznamno, da se to obremenjenje niti ne čuti. — V odgovoru na interpelacijo poslanca Gessmanna glede odprave tretjega

razreda pri brzovlakih je izjavil minister, da uprava državnih železnic ne namerava načelno odpraviti 3. razreda pri vseh brzovlakih, marveč bode odpadel 3. razred le v poletnem času, ker bi bili sicer brzovlaki preobloženi in bi se s tem oviral promet. Ta naredba pa ne bode povzročila občinstvu nikakih posebnih nepravil. — V nadaljni razpravi o proračunu poljedelskega ministerstva je izjavil minister Ledebur, da je mogoča vspešna rešitev agrarnega vprašanja le tedaj, ako sodeluje veleposestvo. Naredbe proti sleparstvu v žitni trgovini so jedna najvažnejših točk, s katerimi se je sedaj pečati. Ministerstvo bode rade volje dovoljevalo podpore za deželno-kulturne namene, ter se bode vsikdar oziralo na želje interesentov, seveda v kolikor bodo dopuščale finančne razmere. Jedno izmed važnih vprašanj je nadalje prisilno zavarovanje za živino, o katerem se vrše pogajanja mej raznimi ministerstvi. Konečno povdarja minister potrebo primernih, dež. razmeram ustrezajočih dež. gozdnih zak., na prostost lova pa se sedaj ne more misliti. Slednjič zavrača grof Ledebur napade poslanca Purkhardta na rudniške oblasti ter izjavi, da bode vlada vsikdar varovala kulturno produkcijo, predložila načrt o poljedelskih zadrugah ter s posebnimi zakoni preprečila vpliv inozemske konkurence pri žitni trgovini. Minister se ne bode pečal s politiko, marveč bode zastopal in nadzoroval samo deželnokulturne interese in torej upa, da ga bodeta pri tem delu podpirali obe zbornici. (Živahna pohvala.)

Dunaj, 12. marca. Poslanik grof Eulenburg je odpotoval včeraj v Berlin.

Inomost, 12. marca. Na progi Sv. Ivan-Bischofshofen je trčil včeraj popoldne brzovlak ob osebni vlak. Parni stroj in več voz brzovlaka je poškodovanih. Nadsprevodnik je ubit, drugi težko ranjen, nekaj popotnikov pa je dobilo nekoliko neznamnih prask.

Levov, 12. marca. Katoliški shod je sklican na 22. junija v Levov.

Berlin, 12. marca. Državni zbor je vsprejel v včerajšnji seji obrtno novelo po vladni predlogi.

Rim, 12. marca. Po poročilu „Opinione“ bode predložila vlada 17. t. m. zbornici načrt glede stroškov za Afriko, v katerem se bodo natančno označile dotične svote, kakor tudi način, po katerem se bodo pokrili vsi narastli stroški; novih davkov vlada ne namerava vpeljati.

London, 12. marca. „Times“ se poroča iz Carigrada, da so se pojavili v Albaniji veliki nemiri. Iz Skutari in Vali v Janino odposlane vojaške čete so se morale umakniti premoči upornikov. Vlada je sklenila pomnožiti vojno moč.

London, 12. marca. „Daily News“ poročajo iz Rima: Trdi se, da je vodja Khalifa z veliko armado na potu proti Kasali.

Preizkusili in priporočili

so sloviti vsenučilliščni profesorji in zdravniki tinkturo za želodec lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katera je ugodno učinkujoča, želodec krepčujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo. — Stekleničica velja 10 kr. 121 (50-5) 1

Umrli so:

10. marca. Ana Simončič, železniškega uslužbenca hči, 13 mesecev, Marije Terezije cesta 14, jetika.

11. marca. Marija Oset, čuvajeva žena, 73 let, Florjanske ulice 28, vodenica vsled srčne hibe. — Marija Gliha, delavka, 22 let, Sv. Petra nasip 65, morbus Brightii.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
11	9. zvečer	738.2	0.6	sl. zah.	skoro oblč.	
12	7. zjutraj	735.1	-2.4	sr. jvzh.	jasno	0.0
	2. popol.	732.0	9.9	pr. m. jzah.	"	

Srednja včerajšnja temperatura 0.8° in za 2.0° pod normalom.

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh v kurznem listu zaznamovanih menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz Nr. 11, Parterre.

rednemu občnemu zboru
„Posojilnice v Radovljici,
 registrirane zadruga z omejenim poroštvom“
 ki se bode vršil
dné 22. marca 1896 ob 4. uri popoldne
v posojilničnih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo ravnateljstva. — 2. Poročilo nadzorstva. — 3. Razdelitev čistega dobička. — 4. Volitev ravnateljstva. — 5. Volitev nadzorstva. — 6. Slučajnosti in razni nasveti.

V petem upravnem letu imela je posojilnica v Radovljici 607.327 gld. 20 kr. denarnega prometa. — Vložilo se je od strank 231.504 gld. 30 kr., ter dvignilo 96.742 gld. 2 kr., tako da je stanje hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi koncem leta 1895 znašalo 315.883 gld. 39 kr. — Izposodilo se je na hipoteko 44.745 gld. in na osebni kredit 28.365 gld. — Vrnjenega je bilo na hipoteko 9663 gld. in na osebni kredit 21.059 gld., skupaj 30.722 gld. — Stanje posojil znašalo je koncem leta 1895 na hipotekah 159.805 gld. 92 kr., in na osebne kredite 31.305 gld., skupaj 191.110 gld. 92 kr.

„Posojilnica v Radovljici,
 registrirana zadruga z omejenim poroštvom“.

Poslano. 202 1-1

Kedor je bral v „Slovenskem Narodu“ dopis z Dolenjskega z dne 20. februarija t. l., razvidi, kako grdo napada dopisnik celo občino Loko in tudi posamezne osebe. Če bi pisal resnico, bi se bil gotovo podpisal, da bi ga poznali; no, pa ga že tako poznamo; seveda bi bilo bolje zanj, da se peča s svojimi stvarmi. — Najbolj napada „Narod“ gospoda kapelana Janeza Pristova, češ da hujska ljudi, zlasti sovaščane in obč. odbornike proti prejšnjemu županu Bohtetu, tako, da so ga na trgu napadli ter ga hoteli celo tepsti. Da to ni res, nas prepriča to-le: Lani je liberalni črnomeljski mestni zastop izvolil gosp. Vesela za častnega meščana; zakaj, ne vemo, morda je grda cerkev njegova zasluga. Pa tudi naš župan, ki občanom nikoli ni bil po volji, ni hotel zaostati za črnomaljskim mestnim odborom in je v seji predlagal, naj tudi loška občina izvoli gospoda Vesela za častnega občana. Toda odborniki smo bili proti temu, povdarjamo, mi s a m i, gospod kaplan Pristov nas ni nič nagovarjal, zakaj vsak, kdor ima oči in še ne drži z liberalci, vé, da g. Vesel ni za našo faro nič dobrega storil.

Mine nekaj časa. Neko nedeljo pred Veliko nočjo lani je pa sklicel liberalni Šetina vseh pet zunanjih županov v fari in jih nagovarjal, naj podpisajo nemško pisano prošnjo na nemški red, naj g. Vesel še ostane. Župani so podpisali in tudi naš župan se je podpisal in pritisnil na prošnjo občinski pečat, seveda brez vednosti občinskega odbora loškega.

Ker pa vsaka stvar pride na dan, se je tudi o tem zvedelo. Ko smo tudi loški obč. odborniki in sploh tudi loški občani zvedeli, da je Bohte samovoljno, ne da bi vprašal odbornike, podpisal prošnjo, bili smo zelo razburjeni, ker, če župan vse sam lahko stori, čemu so pa potem odborniki? Zahtevali smo od župana odgovor, sklenili smo sklicati sejo, katera je bila odločena na vuzamski ponedeljek. Isti dan po sv. maši prijeli smo župana, zakaj je to storil in mu povedali, da imamo danes sejo in k njej smo tudi njega povabili. Ker je vedel, kaj ga čaka pri seji, šel je raje od nas sam, mi ga nismo napadli, ali ga celo hoteli tepsti, to je grda laž. Pri seji smo jednoglasno ugovarjali temu, da je župan

samovoljno, brez naše vednosti podpisal prošnjo na nemški red. Sklenili smo, da je dejanje županovo neveljavno in smo protiprošno podpisali. Odborniki in svetovalca smo zahtevali od župana občinski pečat, mi sami, gosp. kaplana nista nič zahtevala. Župan ni hotel priti, pač pa je poslal po občinskem služabniku ključ, vzeli smo pečat in sicer pravi občinski pečat, ne starega, kakor trdi „Narodov“ dopisnik, in ga pritisnili, kar je bilo popolnoma po postavi. — Zakaj Bohte, ki nas je zato tožil, ni nič opravil, ker razsodilo se je, da je najdajst odbornikov več, kakor župan.

Iz tega se lahko razvidi, da je vse čenčanje, da smo župana napadli, da je moral pred sovaščani (ima samo jednega sosedo) bežati, grozna laž. Tudi ni res, da bi bil Planinec po loški občini nabiral podpise za gg. kaplane; res pa je, da se g. kaplan Pristov prav nič ni vmešaval v to stvar.

Laž je torej, da nas gosp. Pristov šunta in ščuva. Lahko se kaj zapiše, a če je to res, je drugo vprašanje. Pa poslušajte, kako nas gospod kaplan hujska.

Pred občinskimi volitvami smo imeli malo posvetovanje, kake odbornike bi si izvolili. Ali se morda ne smemo mi kmetje skupaj zbrati, da se pomenimo o svojih zadevah, saj nas tako že malokdo ceni; seveda liberalce najbolj bode, da nam je g. kaplan svetoval voliti le poštene, odločne in katoliške može. Vprašamo, ali se pravi to že hujskati, če nas poučuje o volitvah, če nam odpira oči, kaj so liberalci in kake delajo zoper kmete. Vprašamo dalje, ali ni dolžnost duhovnov, nas poučevati, če torej duhovni svojo dolžnost izpolnjujejo, so potem v vaših očeh hujskači? Seveda, liberalci bi radi, da mi ostanemo nevedni, da bi potem lažje v kalni vodi ribarili; a hvala Bogu, da smo vas spoznali, kako skrbite za narod, gospodu Pristovu smo pa hvaležni, za tako „hujskanje“ in „agitacijo“, ker vemo, da nam dobro hoče.

Kako laže „Narodov“ dopisnik, je že preveč. Pravi, da se je na dan občinskih volitev v Loko g. kaplan večkrat prikazal na volišču, ko ga v resnici ni nihče videl. Tudi se po občinskih volitvah nihče izmje nas klerikalnih volitev ni pritožil nad gosp. kaplanom, češ da je on kriv, da so zmagali pristaši Bohteta, ki je Črnomaljecem zato, da so šli volit v Loko, dajal za pijačo. Jože Mišica ni šel v župnišče zato, da bi se napil, ampak po svojih opravkih. Najbolj debela laž je pa to: „Narod“ pravi, da je bil gosp. kaplan v Loko napaden in da sta ga Čagran in Zupančič pri Mih. Kolbezu nagnala skozi zadnja vrata, a dotična hiša ima s a m o j e d n a in to sprednja vrata. Taka laž se kar prime! Ker z lažjo nič ne opravite, želimo miru, zakaj prepričani smo, da ni gosp. kaplan kriv razpora, nego nekdo drugi, katerega mi poznamo. Nas nikar ne črnite po časnikih. Smo sami poštenjaki.

V Loko pri Črnomelji, dne 8. marca 1896.

Matija Čurk m. p., Franc Kohlbezen m. p., Jožef Schweiger m. p., Janez Gregorič m. p., Martin Kobetič m. p., Jožef Grahek m. p., Jože Mišica m. p., Martin Klobučar m. p., Miha Kohlbezen m. p.

Natečaj.

Podpisani odbor razpisuje **stavbinskim podjetnikom in vodjem** natečaj za

popravo župnih cerkvenih stavb.

Vse poprave so proračunjene na **22.000 gld.** Načrti in druge priprave se morejo ogledati v župnišču in na licu mesta vsak dan razun nedelj in praznikov.

Pisane ponudbe je vlagati **do dné 27. sušca opoldne.** — Podjetnik vloži 15% varščine do izvršene kolavdacije.

Na H o m e c u (pošta Mengeš), dné 10. sušca 1896.

Za stavbinski odbor:

V. Bernik, načelnik.

200 3-2

Dunajska borza.

Dné 12. marca.		Dné 11. marca.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 10 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 . . . . .
Skupni državni dolg v srebru	101 15	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 50	Avstrijskega rudečega križa (srečke, 100 gld.)	18 75
Avstrijska zlata renta 4%	122 40	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 40	Rudolfove srečke, 10 gld.	25 . . . . .
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 50	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	Salmove srečke, 40 gld.	68 50
Ogerska zlata renta 4%	122 35	Tisine srečke 4%, 100 gld.	145	St. Genois srečke, 40 gld.	72 . . . . .
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 20	Dunavske vrvnavne srečke 5%	127 75	Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 . . . . .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	998	Dunavsko vrvnavno posojilo l. 1878	107 50	Ljubljanske srečke	22 . . . . .
Kreditne delnice, 160 gld.	379 75	Posojilo goriskega mesta	112	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	172 75
London vista	120 75	4% kranjsko deželno posojilo	98 35	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3465 . . . . .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 . . . . . 02 1/2	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 10	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	459 . . . . .
20 mark	11 80	Priporočila obveznic državne železnice	221	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	97 75
20 frankov (napoleondor)	9 . . . . . 57 1/2	južne železnice 3%	166 60	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63 . . . . .
Italijanski bankovci	43 45	južne železnice 5%	130 50	Montanska družba avstr. plan.	84 80
C. kr. cekini	5 65	dolenjskih železnice 4%	99 50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164 . . . . .
				Papirnih rubljev 100	128 . . . . .

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri krebanjih, pri iztekanju najmanjšega dobička. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba **„MERCUR“** Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih.